

Nadčasový projev prezidenta Klause k 17. listopadu

- CZ24 News | 21. listopadu 2021

ČESKO: Ve sváteční den 17. listopadu 2021 zazněl jediný připravený, promyšlený a vážný politický projev. Přednesl jej prezident Václav Klaus na pietním místě před Hlávkovou kolejí. To už je, zdá se, jediné možné místo, kde se lze zamyslet nad významem a odkazem 17. listopadů 1939 a 1989 a využít této příležitosti k přemýšlení o souvislostech těchto důležitých milníků v novodobé české historii s dneškem. Na „pravdolásky“ zhysterizované Národní třídě jsou vystoupení s podobnými politickými projevy již vyloučeny.

Václav Klaus předstoupil před vysoké představitele české akademické sféry i před jejich studenty se státnickým a inspirativním projevem. Není jeho vinou, že přítomný redaktor (nebo editor zpravodajství?) zúžil obsah projevu na zkratkovitý výsek z jeho rozsáhlého vystoupení na větu, že „komunismus neporazili studenti ani disidenti“, aby tuto zkratku vzápětí převzala média ostatní. Jde o natolik hrubé a účelové zkreslení obsahu projevu (což následně využili všichni ti, kteří využijí každé možné příležitosti se o Václava Klause otřít), že takové novinářské lajdáctví nelze přejít bez povšimnutí.

Václav Klaus důstojně připomenul studenty a jejich oběti z roku 1939 a zdůraznil, že jejich vzdor byl příkladem pro všechny, kteří se tehdy nastupujícímu nacismu rozhodli vzdorovat. Ocenil jejich čin v kontextu doby, kdy byla německou nacistickou ideologií ohrožena sama existence českého národa.

Když připomínal statečnost a odhodlání studentů z listopadu 1989, řekl: „Průvod studentů a veřejnosti k uctění památky Jana Opletala a jeho kolegů se 17. listopadu 1989 stal rozbuškou konce komunismu v naší zemi. Brutalita, s níž represivní jednotky komunistického režimu zasáhly proti mladým lidem, otevřela oči i těm, kteří snad do té doby neviděli a necítili nepřijatelnost a neudržitelnost už zcela zdiskreditovaného režimu.“ Slovo „rozbuška“ má v názorech Václav Klause vážné místo, neboť důsledně respektuje posloupnost příčin a následků. Právě proto v následujících větách vysvětluje: „Víme, že měl pád komunismu epochální, globální charakter, že komunismus neporazili ani naši studenti, ani naši disidenti, že se zhroutil jako každý podobný namyšlený pokus násilím potlačit lidskou svobodu...“.

My, kteří si alespoň trochu poslední léta komunismu v Československu pamatujeme, s těmito slovy musíme souhlasit. Komunismus byl tehdy v očích veřejnosti zdiskreditovaný – ideově, ekonomicky i společensky. Neměl nikoho, kdo by jej chtěl hájit. Neměl podporovatele doma, hroutil se v celém komunistickém společenství. Připomeňme, že pražskému studentskému protestu 17. listopadu 1989 již předcházela pád této ideologie v Polsku a Německu. Ne, studenti ani disidenti komunismus neporazili, komunismus porazil sám sebe.

A přesto nebyly tyto věty Václava Klause v jeho vystoupení před Hlávkovou kolejí tím nejpodstatnějším, co chtěl sdělit. Na pozadí obou 17. listopadů jako tragických mement ztrát svobody a obtížných návratů k ní, vyjádřil své hlavní poselství – varování před hrozivými signály nastupujících nesvobod nových, moderních, nezdiskreditovaných a aktuálních „vyžadování obětí, které prý zaplaší epidemii a které za několik století údajně pomohou vývoji teploty na naší planetě.“

Václav Klaus skutečně mluvil o něčem jiném, než o podílu studentů a disidentů na pádu komunismu v roce 1989. Využil onoho slavnostního listopadového dne k vybidnutí, „abychom si nedali vzít právo

na kritické myšlení a na vzdělání bez indoktrinace“ a aby české veřejnosti v tento slavnostní den připomněl, že „poučení našich dvou 17. listopadů je inspirací a návodem pro naše jednání v přítomnosti“. Jeho apel, abychom se „nesmiřovali s věcmi, se kterými nesouhlasíme, tak jako se s nimi nesmířili studenti bydlící v této koleji před 82 lety“, byl zásadní a rozhodný.

Obsahem svého poselství se Václav Klaus tak moc lišil od povrchních sloganů a prázdných politických zkratk, kterými nás média i dnešní politikové zaplavovali z Národní třídy po celý slavnostní den, že „umlčet Klause“ mohla pouze mediálně-politická primitivní diskreditace jeho slov. To se možná na pár hodin či dní podařilo, nadčasovosti projevu Václava Klause věnovaného odkazům 17. listopadů dnešku a co z toho pro nás vyplývá to však neuškodilo.

AUTOR: Václav Klaus, I. Strejček

ZDROJ: www.institutvk.cz